

Від головного редактора

СВІТОГЛЯД



6 квітня 2017 р. Європарламент проголосував за запровадження безвізового режиму для громадян України.
11 травня 2017 р. це рішення схвалила Рада ЄС.
На фото з архіву “Радіо Свобода”:
Молодь тримає прапор ЄС з гербом України посередині на майдані Незалежності в Києві



Громадська організація “Всесвітній рух патріотів України” (керівник — Ірина фон Бург) провела міжнародний конкурс дитячих малюнків “Український воїн — наш захисник”.
Фото з веб-сайту організації



10 листопада 2017 р. — Всесвітній день науки.
На фото з веб-сайту НАН України: науково-популярні заходи у Фізико-технічному інституті низьких температур ім. Б.І. Веркіна НАН України, м. Харків

*Шановні колеги та друзі “Світогляду”!
Шановні читачі журналу!*

Ось і завершується історичний (я не побоююсь цього слова) 2017 рік, який був наповнений важливими подіями зовнішнього та внутрішнього життя нашої країни. Цей рік ознаменувався запровадженням безвізового режиму для громадян України (під час їх поїздки до країн ЄС) та остаточним цивілізаційним вибором руху України до Європи. Водночас, незважаючи на міжнародну підтримку, у цьому році не вдалося здійснити суттєвих зрушень на шляху врегулювання ситуації в Криму та на Донбасі. Загроза продовження агресивних дій Росії щодо України не тільки не слабшає, а й підсилюється різними провокаціями проти нашої держави на фронтах гібридної війни.

Це обумовлює великі економічні втрати для України та, що не менш важливо, проявляється на соціальному рівні осмисленого буття наших громадян. Скористаюся словами отця **Андрія Зелінського**, штатного капелана в лавах морської піхоти ЗС України: “Війна — це завжди жорстокість, вона кидає виклик людяності, розбуджує в людині агресію, і як із цим впротиставитися — виклик сучасному українському суспільству...”. Як виявилось, війна не тільки зло, вона очищує суспільство від негативу та сприяє зосередженню його уваги на найважливішому. І вкрай важливо, що суспільство поступово усвідомлює, що успішність держави залежить від усіх його громадян (та в першу чергу від влади, обраної ними). І тут негативним прикладом може бути поразка Української національної революції 1917—1921 років. Під час щорічного послання до українського парламенту президент **Петро Порошенко** зауважив, що “головне, що не дало тоді (1917—1921 рр.) постати Українській незалежній державі — це брак внутрішньої єдності, політичні чвари”.

На жаль, вимушений констатувати, що успішна політика української влади на зовнішній арені не має конкретних аналогів у сфері внутрішнього життя. Щоб мляве зростання ВВП, що намітилося у цьому році, трансформувалося в його прискорений підйом, необхідно було б здійснити низку рішучих (можливо, непопулярних) кроків з боку влади. Я маю на увазі, в першу чергу, залучення коштів українських олігархів в економіку нашої держави, запровадження прозорої схеми приватизації та ринку землі, завершення реформ виборчої, судової, освітньої та інших систем (а з реформами ми, на жаль, завжди запізнюємося).

Будемо сподіватися, що рік прийдешній ознаменується новими успіхами України на міжнародній арені та підвищенням рівня життя її громадян. ■

*Вітаю вас усіх з Різдовм Христовим та Новим роком.
Бажаю доброго здоров'я та нових творчих звершень.
Слава Україні!*